

2.3 Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Ο Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (Wolfgang Amadeus Mozart) γεννήθηκε στο Σάλτσμπουργκ της Αυστρίας. Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του ως το πιο προικισμένο παιδί-θαύμα στην ιστορία της μουσικής. Άρχισε να συνθέτει σε ηλικία πέντε ετών, ενώ στην ηλικία των έξι ετών εμφανίστηκε ως μουσικός στην αυλή της αυτοκράτειρας Μαρίας Θηρεσίας. Είχε την ικανότητα να διαβάζει με μία ματιά άγνωστα κομμάτια που τοποθετούσαν μπροστά του και να αυτοσχεδιάζει επιτόπου πολύπλοκες συνθέσεις.

Η ζωή του Μότσαρτ χωρίζεται σε τρεις περιόδους:

- Πρώτη περίοδος (μέχρι το 1774): Δέχεται επιρροές από τα ταξίδια του και διαμορφώνει το προσωπικό του στυλ δανειζόμενος στοιχεία από την Ιταλική και τη Γερμανική σχολή.
- Δεύτερη περίοδος (1774-1781): Η λεγόμενη “Περίοδος του Salzburg”, κατά την οποία συνθέτει πολλή εκκλησιαστική μουσική
- Τρίτη περίοδος (1781-1791): Η λεγόμενη “περίοδος της Βιέννης”, κατά την οποία γράφει τα πιο σημαντικά και ώριμα έργα της ζωής του, ενώ πεθαίνει χωρίς να προλάβει να ολοκληρώσει το τελευταίο του έργο, το Requiem.

Τον τελευταίο χρόνο της ζωής του, μετά από μία περίοδο ύφεσης, ένας μυστηριώδης άγνωστος του παραγγέλνει να γράψει μια Νεκρώσιμη Ακολουθία. Με πυρετώδη απελπισία στρέφεται στο τελευταίο έργο του, το «Ρέκβιεμ» (Requiem). Ο Μότσαρτ, εξαντλημένος, διακατέχεται από την έμμονη ιδέα πως αυτή η Νεκρώσιμη Ακολουθία προορίζεται για τον ίδιο και πως δεν θα καταφέρει να την τελειώσει πριν πεθάνει. Το προαίσθημά του βγαίνει αληθινό. Ο αγαπημένος του μαθητής Συσμάουρ ολοκληρώνει το Ρέκβιεμ ακολουθώντας τα σχέδια του δασκάλου του με κάποιες δικές του προσθήκες.

Ο Köchel εξέδωσε το 1862 έναν κατάλογο των έργων του Μότσαρτ κι έτσι τα έργα του Μότσαρτ φέρουν τα αρχικά KV³ και αντίστοιχο αριθμό. Ο αριθμός KV1 είναι ένα μενουέτο για τσέμπαλο που έγραψε ο Μότσαρτ σε ηλικία τεσσάρων ετών και το τελευταίο νούμερο του καταλόγου είναι το KV626 που αντιστοιχεί στο Requiem.

Ο Μότσαρτ πέθανε έχοντας συνθέσει συνολικά περισσότερα από εξακόσια έργα. Συνέθεσε επίσης χορωδιακή εκκλησιαστική μουσική, που περιλαμβάνει 18 λειτουργίες, καθώς και κοσμική φωνητική μουσική. Την κεντρική όμως θέση στη μουσική του καταλαμβάνει η όπερα, που κατά πολλούς είναι το κυρίαρχο είδος φωνητικής μουσικής κατά τη διάρκεια της Κλασικής εποχής.

Ο Μότσαρτ έγραψε:

- 41 συμφωνίες
- 26 κουαρτέτα εγχόρδων
- περισσότερα από 30 κοντσέρτα
- διάφορα έργα για πιάνο (σονάτες, ρόντο, φαντασίες κ.ά.)
- 20 λειτουργίες από τις οποίες ιδιαίτερα γνωστή είναι η Νεκρώσιμη Ακολουθία - Requiem
- περισσότερες από 20 όπερες

³ Köchelverzeichnis = κατάλογος Köchel

2.3.1 Ο Μότσαρτ και η όπερα

Οι όπερες του Μότσαρτ τον ανέδειξαν σε έναν από τους ιδιοφυέστερους δημιουργούς του μουσικού θεάτρου. Έγραψε κάθε είδους όπερα - κωμικές, σοβαρές, singspiel. Οι γνωστότερες όπερές του είναι οι εξής:

opera buffa - κωμική όπερα	“Οι Γάμοι του Φίγκαρο” “Ντον Τζιοβάνι” “Έτσι κάνουν όλες”
opera seria - σοβαρή όπερα	“Ίδομενέας, βασιλιάς της Κρήτης” “Η μεγαλοψυχία του Τίτο”
singspiel	“Απαγωγή από το σεράι” “Ο Μαγικός Αυλός”

1

Mozart
Symphony No. 41
in C Major
K. 551
“Jupiter”

Allegro vivace.

The musical score is presented in a standard orchestral format. It includes staves for the following instruments: Flauto, Oboi, Fagotti, Corni in C, Trombe in C, Timpani in C.G., Violino I, Violino II, Viola, Violoncello e Basso, and Bassi. The tempo is marked 'Allegro vivace.' and the key signature is C major. The score is numbered 1 through 16.